

سر مقاله

به مردم راه نشان دهید

■ **هومن جعفری**

این روزها نوشتن سرمقاله ای که هم در مردم داخلش باشد، هم حساسیت های محافل دولتی را جلب نکند و هم قابل انتشار باشد، کار دشواری شده. باید ساعت ها فکر کنی از چه بنویسی که هم بتوانی منتشرش کنی، هم مخاطب احتمالی آن را پس نزند و ننگوید که نویسنده مطلب انگار در ایران زندگی نمی کند و هم اینکه باعث ایجاد تبعات حقوقی برای روزنامه نشود! سختی نوشتن پیرامون اتفاقات ایران در این نیست که توی روزنامه نگار بلد نیستی راهی میانه این اختلافات و اعتراضات و اغتشاشات بیابی، مشکل اینجاست که این راه میانه به شدت دچار مشکل شده و دیگر نمی شود این وسطا میانه روی کرد. اگر اجازه بدهید اغتشاش کنیم و تجزیه طلبان و موارد اینچنینی را از بازی حذف کنیم و برسیم به دو گانه دولت/شهرپندان یا /معترضان یا هر اسمی که روی دو طرف خیابان می گذارید. مردم ایران به چیزهایی معتقدند، هیچ ابزادی هم ندارد. در آمریکا و سوئیس و سوئد و انگلیس و فرانسه هم مردم می توانند به چیزهای مختلف اعتراض داشته باشند. خاصیت داشتن یک جامعه دانیامیک و پویا این است که مردم مدام بیشتر بخواهند و دولت‌ها به عنوان کارگزاران قدرت بیشتر بسازند. سوال امروز ایران این است که در مقابل خواسته های مردم، دولت یا باید چه واکنشی نشان دهند؟ پادمان باشد نمی توانیم به مردم سیگنال های متفاوت ارسال کنیم. نمی توانیم یک روز به مردم بگوییم شما ولی نعمت انقلابید و شما سرمایه ید و شما همه چیز دولت هستید ولی وقتی مردم به چیزی اعتراض می کنند یا خواسته ای دارند، رویمان را بکنیم آن سمت!در میانه اتفاقات خشونت بار ماه گذشته، اصل اعتراض مردم و حق اعتراض مردم نباید فراموش شود. نباید از یاد برود که مردمی که چهل سال، جنگیده اند، ترور شده اند، در

صف های مختلف ایستاده اند، تحریم شده اند، ضربه خورده اند، تورم های کمرشکن و فشارهای اقتصادی را تحمل کرده اند، حتی برای بیان نظرات خود ندانشته باشند. در سال های ۹۶ و ۹۸ هم همین وضعیت ها پیش آمد و مقامات مدام از مردم می خواستند که صف خود را از اغتشاش گران جدا کنند بی آنکه توضیح بدهند معنای این جمله چیست!فارغ از اینکه این وضعیت کی تمام می شود، دولت باید در اولین فرصت بیان کند که مردم چگونه می توانند بدون ترس و نگرانی از برخورد های امنیتی، به موضوع خاصی اعتراض کنند یا از دولت درخواست خاصی داشته باشند که نتیجه آن، رفتن به صف دشمن نباشد. با تضعیف احزاب و رسانه ها، عملا راهی برای بیان اعتراضات مردمی و رساندن آن به گوش مقامات کشور نیست! دولت/ باید خیلی سریع و نه در آینده ای نامعلوم، راهی به مردم نشان بدهند که بشود صدای اعتراض را به گوش آقایان رساند و گرنه قصه قصه خیابان است و بلندگو و فریاد و اعتراض که بعدش می شود اغتشاش! به گفتگوی ملی نیازمندیم اما آداب گفتگو، احترام دو طرفه است.

یادداشت

دیر بهتر از هرگز

■ **فریبرز تاضلی‌الهی - استاد نمونه‌کشور**

دهه ها است بکه و تنها بدون حمایت نفر دومی بعنوان یک معلم در رشته راه و ساختمان با ایده ساخت مسکن ملی در ابعاد بلند مرتبه سازی، گران سازی، ساخت بی کیفیت و آسیب پذیر در برابر زلزله مقابله می کنم و هر از چندی هم مقاله‌ای نیز از دلا‌یلم می نویسم. الحمدلله دولت و وزارت راه و شهرسازی بالاخره با تاخیر و بعد از سسی و اندی سال به همان حرف بنده و نتیجه من رسیدند!

کدام بی معرفتی مسکن برای قشر ضعیف را بلند مرتبه که حداقل ۵ برابر گرانتر از یکی دو طبقه است و شاید هم ۷ الی ۸ برابر می سازد ؟ ساختمان بلند، گرانتر طراحی می شود، نیاز به ماشین آلات گرانتر دارد، نیروی متخصص تر برای ساخت لازم دارد، مصالح بیشتر می خواهد، فونداسیون قویتر لازم دارد، اسکلت خیلی قویتر و هزینه برتر می خواهد، گرمایش و سرمایشش گرانتر است، لوله و تاسیساتش بسیار پر هزینه تر است، برق و گازرسانی و آب رسانی اش به طبقات بالاتر خیلی گرانتر است، آسانسور لازم دارد، پله و راه پله اضطراری حتما باید باشد، ساختش بیشتر طول می کشد، تاسیسات آتش سوزی گران لازم دارد، نگهداری و تعمیر می خواهد، ... خلاصه تماما یک پسوند «گران تر» همیشه به هر قسمت آن آویزان است. مسکن های ملی و یا مهر یا هر مسکنی که برای قشر ضعیف بصورت بلند مرتبه ساخته شد فقط برای پیمانکاران و شرکت ها سود داشت! مردم بیچاره اسیر شدند و عاقبت یک مسکن کاملا آسیب پذیر تحویل گرفتند! خداوند به ملائکان آن ها در زمان زلزله، آتش سوزی و ... رحم بفرماید.

خب معلوم بوده و است که همه مشاوران و پیمانکاران از طرحهای گرانتر حمایت کنند ولی چرا ما باید گول آنها را در وزارت راه و شهرسازی یا دولت بخصوص برای مردم کم در آمد باید در طول سالیان خورده و بدام آنها گرفتار شویم! مردم کشور نیاز به مسکن ارزان قیمت که حق تک تک مردم هر کشوری است دارند و روشش دقیقا همان است که در مقالاتم سالهاست عرض کرده‌ام. مسکن کوتاه مرتبه! ما که زمین داریم و زیر ساخت ها خیلی ارزانتر تولید می شوند تا بلند مرتبه سازی!

و بریم و موفیقتر در ساخت مسکن ملی را در دو مقاله زیر عینا آورده‌ام، امیدوارم بطور کامل مطالعه شود

یادداشت اول / یادداشت دوم

الحمدلله امروز خبر زیر را دیدم که کلمه «ویلا» حسب مقاله اول حقیر در بالا اصلاح و کلمه «کم تراکم» بجای آن و ساختن کوتاه مرتبه عین همان مقاله اول و دوم نگارنده بعنوان «سیاست جدید وزارت» اعلام و جایگزین شده است، که بسیار مسرورم کرد.

بقول یک ضرب المثل خارجی

bette late than never. دیر بهتر از هرگز) مجددا متذکر می شوم فقط نظارت در این بخش بر ساخت و ساز کاملا جدی و در قالب سازمان یافته تعریف شود تا خدای ناکرده، منابع مردم و ثروت ملی تبدیل به ساخت و ساز های آسیب پذیر نشود. عین خبر:

آغاز گام دوم نهضت مسکن در شهرهای جدید

ماون وزیر راه و شهرسازی:

«این هفته مرحله دوم طرح نهضت ملی مسکن در شهرهای جدید را با ظرفیت ۱۰۰ هزار واحد آغاز می‌کنیم که سیاست جدید، ساختن مسکن با تراکم پایین خواهد بود.» لایسنا

روزنامه صبح ایران

WWW.EMTIAZDAILY.IR

امتیاز

چهارشنبه ۱۱ آبان ۱۴۰۱ / شماره ۳۵۴۸ / صفحه ۸ / ۵۰۰۰ تومان

مدیرکل مطبوعات داخلی: نباید با هر بهانه‌ای به جامعه خبرنگاری تاخت

آزادی ۸ روزنامه‌نگار بازداشتی

سخنگوی دولت:

شاهد موجی از بازگشت نخبگان به کشور هستیم

کندی اپتیرنت بلای جان صنعت گردشگری

بیش از ۹۰ درصد تورهای خارجی کنسل شد

در مورد پدیده سوم در جامعه مطرح شد:

انتقاد انسیه خزعلی از «آغوش رایگان»

موج انتقاد نمایندگان از وضعیت تولید و بازار خودرو تا اقیانوس رانت و هشم در مافیا

فاطمی‌امین

چگونه از

استیضاح گریخت؟

وزن‌کشی

بازیکنان

پرسپولیس در

روزیستم آبان!

تلاش برای افزایش بودجه صندوق

اعتباری هنر

وزیر جهاد کشاورزی اعلام کرد:

اختصاص ۱۵ هزار میلیارد تومان به کشاورزی قراردادی

وزیر جهاد کشاورزی گفت: در راستای حمایت از تولیدات بخش کشاورزی ۱۵ هزار میلیارد تومان به کشاورزی قراردادی اختصاص یافته است. سید جواد ساداتی‌نژاد با تأکید بر حمایت از تولید و کشاورزی گفت: در راستای حمایت از کشاورزان، بحث کشاورزی قراردادی در داخل کشور آغاز شده است. وزیر جهاد کشاورزی افزود: مهم‌ترین ابزار حمایت از کشاورزان و تولید در دنیا کشت قراردادی است و این در حالی است که فقط یک درصد از محصولات تولیدی در بخش کشاورزی در کشورمان از این روش تولید می‌شد. اما به صورت متوسط در دنیا ۴۰ درصد از محصولات کشاورزی از طریق کشت قراردادی و تأمین مالی از این روش تولید می‌شود. وی بیان داشت: با اقدامات و بررسی‌هایی که سال گذشته در دولت انجام شد، امسال تقریباً در بخش غلات، کشاورزی قراردادی را آغاز کرده‌ایم و حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان نیز برای آن در نظر گرفته‌ایم. ساداتی‌نژاد گفت: بانک مرکزی و شورای پول و اعتبار نیز کمک کردند و شیوه‌نامه‌ای که در این زمینه لازم بود تهیه و ابلاغ شد و لذا بانک مرکزی بر اساس این شیوه‌نامه از شرکت‌های پشتیبان در بحث کشاورزی قراردادی حمایت می‌کند. وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به تعدد تشکل‌ها اظهار داشت: تعدد تشکل‌ها گاهی موجب سردرگمی می‌شود. این در حالی است که در حوزه تولید و مصرف تشکل‌های کشاورزی نقش مهمی را ایفا می‌کنند، اما به دلیل تعدد آن‌ها گاهی در کارها اختلال ایجاد می‌شود و باعث بههم‌ریختگی می‌شود.

در جریان سفر وزیر نفت به روسیه:

ایران و روسیه ۴ سند همکاری امضا کردند

ایران و روسیه در شانزدهمین نشست کمیسیون مشترک اقتصادی با هدف گسترش روابط دو کشور چهار سند همکاری امضا کردند.

سند راهبردی توسعه روابط دوجانبه جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه امروز (سه‌شنبه، دهم آبان‌ماه) به امضای جواد اوچی، وزیر نفت به‌عنوان ریاست هیئت ایرانی کمیسیون مشترک اقتصادی ایران و روسیه و الکساندر نواک، معاون نخست‌وزیر روسیه رسید. تفاهم‌نامه اخذ وام برای برقی‌سازی پروژه خط ریلی اینچه‌برون – گرمسار نیز بین علی فکری، معاون وزیر امور اقتصاد و دارایی و رئیس کل سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران با ولادیمیر ایلچیف، معاون وزیر اقتصاد روسیه امضا شد. افزون بر این، تفاهم‌نامه دوجانبه همکاری‌ها در حوزه سلامت بین محمدحسین نیکنام، مدیرکل همکاری‌های بین‌الملل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران و سرگی کلاگولوف، معاون وزیر بهداشت فدراسیون روسیه امضا شد.

همچنین محمد زیار، مدیرعامل هلدینگ انرژی گستر سبنا از ایران و میخائیل سیلاتنیف، مدیرعامل شرکت دولتی پرومسی رویامپورت روسیه نیز تفاهم‌نامه همکاری برای اجرای پروژه‌های EPC خطوط لوله انتقال فیراورده منعقد کردند. اوچی، وزیر نفت در آئین افتتاحیه شانزدهمین کمیسیون مشترک اقتصادی جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه، برقراری همکاری‌های بانکی گسترده برای ایجاد یک نظام پرداخت مناسب و قابل اتکا به‌منظور تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری، سوآپ حامل‌های انرژی به‌ویژه گاز، نفت خام و فرآورده‌های نفتی و توسعه بازارهای صادراتی گاز ایران با مشارکت و سرمایه‌گذاری طرف روس در بخش‌های مختلف صنعت نفت ایران به‌خصوص توسعه زنجیره ارزش محصولات پتروشیمی، پالایش نفت و توسعه میدان‌ها، فعال کردن کریدور شمال – جنوب به‌ویژه با تمرکز بر استفاده کامل از ظرفیت موجود و توسعه زیرساخت‌ها را از جمله محورهای کاری میان دو کشور دانست که باید فعال شوند. وی همچنین پذیرش متقابل نظام استاندارد دو کشور با هدف توسعه تجارت، تبادل محصولات کشاورزی شامل واردات غله از روسیه و صادرات محصولات کشاورزی گرمسیری به روسیه و استفاده از موقعیت ایران به‌عنوان هاب ترانزیتی و سوآپ محصولات کشاورزی روسیه، ایجاد صندوق مشترک برای سرمایه‌گذاری‌های منطقه‌ای و جهانی و توافق صندوق‌های ضمانت دو طرف برای صدور ضمانت‌نامه متقابل برای شرکت‌های هر طرف با هدف کاهش ریسک تجارت و سرمایه‌گذاری را از دیگر محورهای کاری میان دو کشور برشمرد.

غیبت نخبگان در جامعه ایران

گرایانه حاکم بر ذهنیت عمومی در قبال قدرت، کاردانی مسئله اصلی کارگزاران نبوده است. این تلقی از حکومت اندیشی در طول تاریخ حکمرانی ایرانی مسلط بوده است. برای اولین بار مشروطیت این تصور از قدرت را دگرگون ساخت؛ اما در عرصه واقع به دلیل ذهنیت عمومی اطاعت محور و تبعی، ساختار خدا، شاه، میهن یا مردم ادامه یافته است. در دوران پس از انقلاب اسلامی در ایران، دوران اصلاحات را می توان در ادامه مشروطیت بازخوانی کرد. تلاشی در راستای تحدید قدرت به وسیله قانون گرایی و قدرت بخشی به نقش و خواست عمومی از طریق برسازی و تقویت جامعه مدنی بوده است. جامعه مدنی، مهم ترین عرصه برای تجلی خواست و اراده عمومی از طریق انعکاس مطبوعات، رسانه و نیز سازماندهی آن در قامت یک برنامه منظم سیاست‌گذارانه در احزاب مشاهده کرد. همچنین نهادهای جامعه مدنی نقش رابطا قدرت با

در هستی برای رسیدن به سعادت و آرامش ابدی به حساب می آمده است. از این رو تمام جنگ ها در عهد سست از هدایت انسان ها به حق و حقیقت انجام می شده است. انسان در ذیل هر ایده حکومت اندیشانه در عصر کلاسیک می رزسته، خدا را در قامت حاکمی الهی تجسد یافته می دیده است؛ لذا تبعیت و اطاعت، بایسته تعالی انسان به حساب می آمده است. در این تفکر دو مولفه مردم و یا شورش علیه حاکم جایگاهی ندارد. ثبات و تداوم مستمر قدرت، دالی بر مدلول الهی قلمداد می شد. ساختار قدرت به نام خدا و تجلی آن در حاکمیت مطرح نبوده؛ چرا که در بیش از نشتان ستنی، قدرت امر الهی بوده که از برای سعادت انسان به فردی برگزیده واگذار می شده است. حاکم با علم به سیاست های الهی از برای سعادت، رهبری جامعه را برعهده می گیرد. سادت نیز امری دنیوی نبوده؛ بلکه آدمی در جهان فانی سعادت و بهزیستی نمی جوید. رنج و سختی

موجود در حال مرگ که فقط نظاره گر (است) رفتار می کنند. آسیب به این بخش از جامعه سیاسی، تاثیر منفی بر سیاست‌گذاری ها و تصمیمات در حوزه حکمرانی گذاشته است. تداوم این رفتار سیاسی در جامعه امروزمین آسیب های غیرقابل جبران را ایجاد عمومی زده است. براین اساس و در غائب نهادهای حقیقی جامعه مدنی، دانشگاه و نخبگان علوم انسانی خود آگاه، باید به مثابه چشم بینای جامعه از موضع انتقادی و مشورت عمل نمایند. جامعه ایران در طول تاریخ حکمرانی خود، متکی به بینش نخبگان جامعه بوده که در حفاظی کبان ایران و ایرانی عمل کرده اند. از بزرگمهر تا خواجه نظام الملک، خواجه نصیر و قائم مقام فراهانی و امیرکبیر بگیرد تا دوره معاصر افرادی چون فروغی این نقش جامعه از درخشش امر سیاسی را بدوش کشیده اند. البته باید در این مقام تأکید کنم که با نگاه نخبه گرایانه به سیاست چندان همراه نیستیم؛ اما اکنون در غایب جامعه مدنی از باب حفظ مصالح و منافع ملت، این نقش را باید بر عهده نخبگان علوم انسانی و به خصوص سیاسی قرارگیرد.